

АКТУАЛЬНІ ЗМІНИ У ПОДАТКОВОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ З СІЧНЯ 2015 РОКУ

(продовження, початок на стор. 14, 17, 20, 23)

КОДЕКС ЗАКОНІВ ПРО ПРАЦЮ

(Зміни внесені Законом України N 77-VIII, 28.12.2014 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування загальнообов'язкового державного соціального страхування та легалізації фонду оплати праці»)

1. Є обов'язком оформлення наказу чи розпорядження при прийнятті на роботу, а також повідомлення відповідних державних органів про укладення трудового договору.

Частину 3 статті 24 КЗпП викладено у наступній редакції:

"Працівник не може бути допущений до роботи без укладення трудового договору, оформленого наказом чи розпорядженням власника або уповноваженого ним органу, та повідомлення центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення формування та реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування про прийняття працівника на роботу в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України".

2. Фізичним особам-підприємцям уже не потрібно повідомляти центр зайнятості про укладення трудового договору з працівником (відповідну статтю 24-1 КЗпП виключено);

3. Є обов'язком оформлення трудових книжок на стажувальників.

Відповідно до ст.48 КЗпП у новій редакції:

«Трудові книжки ведуться на всіх працівників, які працюють на підприємстві, в установі, організації або у фізичної особи понад п'ять днів. Трудові книжки ведуться також на позаштатних працівників при умові, якщо вони підлягають загальнообов'язковому державному соціально-ному страхуванню студентів вищих та учнів професійно-технічних навчальних закладів, які проходять стажування на підприємстві, в установі, організації».

«Працівникам, що стають на роботу вперше, трудова книжка оформляється не пізніше п'яти днів після прийняття на роботу. Студентам вищих та учням професійно-технічних навчальних закладів трудова книжка оформляється не пізніше п'яти днів після початку проходження стажування.»

4. Встановлено відповідальність за оформлення працівника на неповний робочий час, який фактично виконує роботу повний робочий день.

Ст. 235 КЗпП доповнено новою частиною нового змісту:

"При винесенні рішення про оформлення трудових відносин з працівником, який виконував роботу без укладення трудового договору, та встановлення періоду такої роботи чи роботи на

умовах неповного робочого часу, у разі фактичного виконання роботи повний робочий час, установлений на підприємстві, в установі, організації, орган, який розглядає трудовий спір, одночасно приймає рішення про нарахування та виплату такому працівникові заробітної плати у розмірі не нижче середньої заробітної плати за відповідним видом економічної діяльності у регіоні у відповідному періоді без урахування фактично виплаченої заробітної плати, про нарахування та сплату відповідно до законодавства податку на доходи фізичних осіб та суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за встановлений період роботи".

5. Встановлено окрему відповідальність за допуск до роботи без оформлення працівника.

Статтю 41 Кодексу України про адміністративні правопорушення викладено у наступній редакції:

"Стаття 41. Порушення вимог законодавства про працю та про охорону праці

* * *

Фактичний допуск працівника до роботи без оформлення трудового договору (контракту), допуск до роботи іноземця або особи без громадянства та осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо надання статусу біженця, на умовах трудового договору (контракту) без дозволу на застосування праці іноземця або особи без громадянства – тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, фізичних осіб підприємців, які використовують найману працю, від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

ПОДАТОК НА НЕРУХОМЕ МАЙНО, ВІДМІННЕ ВІД ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ – З 2015 РОКУ ВСТАНОВЛЕНО І ДЛЯ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

1. Хто є платниками податку.

Відповідно до ст. 266 ПК у новій редакції платники податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Не є платниками податку особи, зазначені у п. 266.2.2 ПК.

2. База оподаткування.

Відповідно до 266.3.3. ПКУ база оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі

документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

3. Пільги зі сплати податку (повинні бути встановлені до 1 лютого цього року).

Відповідно до п. 266.4.2.ПКУ сільські, селищні, міські ради встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Органи місцевого самоврядування до 1 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості відомості стосовно пільг, наданих ними відповідно до абзацу першого та другого цього підпункту.

4. Ставка податку.

Відповідно до п. 266.5.1. ПКУ ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної або міської ради в залежності від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 2

відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування (площі нерухомості).

5. Річна декларація з податку здається до 20 лютого з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

6. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

(!) Звертаємо увагу, що місце розташування нерухомого майна може не співпадати з юридичною адресою підприємства. У такому разі потрібно заздалегідь стати на облік до податкового органу за місцем розташування нерухомого майна.